

SCLAVONIA BOSNIA: CROA: 74
TIA DALMATIA.

Rocopius author est, Sclauenos Scythicam gentem tempore Iustiniani irruisse in Illyricum, multasque strages edidisse, prædas abegisse, & incommoda multa vicinis intulisse, tandemque inter Illyricos cõsedisse, atque hinc Illyricos Sclauos dictos. Subiicitur ea regio hodie partim Vngarico regno, partim Venetis inhabitant plerumque lignea ædificia culmo contacta, præter paucas littorales vrbes in quibus humanius degunt: tellurem optimam colunt, ubi, teste Aristotele, bis grauidæ pecudes, & quater in anno tondentur, duobus principalibus alluitur tota regio fluminibus, Sauo & Drauo, qui in Danubiũ corrunt; ultra montes verò plurimi amnes erumpunt in sinum Adriaticum, vt sunt Edanius, Ticius, Naron, Rhizon & Drinus. ciuitates insigniores Flamone, Senia nũc Segnia, Enona nũc Hona, Iadera pro qua bellum diuturnum inter Venetos & Pannonios, Scardona incolumi adhuc nomine, Spalatum vbi olim Diocletiani palatium, Epidaurum à Gothis dirutum, & cuius ruinis Ragusia iuxta ædificata, Scodea nunc Scutarensis ciuitas. BOSNENSES venisse putant à Bessis Bulgariae populis, qui cum viueret in discordia cũ Bulgaria, exclusi inferiori Mœsia, sedem posuerunt in Mœsia superiori, iuxta Sauum fluuium, factumque tẽporum decursu, vt in vocabulo gentis e mutaretur in o, & ex Bessis fieret Bosfis, atque inde Bosna & Bosnia: quales mutationes in multis alijs proprijs nominibus sæpe factas inuenimus, vt olim Melita, & hodie Malta, Longones & Lingones, Scandia & Schondia, Batavia die *Betam* &c. Quando ista prouincia in regnũ fuerit sublimata, non inuenio. Scribit quidem Bonfinius, Ludouicum regem Vngariae circa annum Christi 1345, quum reliquias Tartarorum ex regno suo pelere conaretur, vocasse Stephanum principem Bosnae, cuius filiam vxorem duxit, in auxilium, quod potens esset, amplissimamque haberet terram, quæ ad Macedoniam vsque extenderetur. Alius quidam scripsit Bosnam tributariam factam regno Hungariae. Anno Christi 1415. princeps Bosnae defecit à Sigismundo rege Pannoniae, iniitque foedus cum Turca, quod videns Sigismundus, cupiensque reducere Bosnam, misit magnum exercitum contra occupatores eius Turcas; sed Mahumetes fortior Sigismundo, fugato hoste retinuit Bosnam, præfecitque prouinciae Ikachum principem; qui abutens officio suo, regemque se faciens inuadit vicinas regiones, multaque eis damna infert. qua re moti Vngari, collecta forti manu inuadunt Bosnam, regemque istum Turcicum occidunt: atque omnes inde Turcas qui in eam prouinciam se receperat, in fugam vertunt; subiugata igitur sibi regione, constituunt in ea regem primam ex Christianis. Bosnensis regni ante nostra tẽpora caput erat Iaiiza vrbs, in edito monte sita, quæ duo amnes circumfluunt, præruptisque rupibus in vadis obfirmant, ad radices montis & ad ambitum vrbs amnes illi confluunt, admixti que; vna in Sauum feruntur, à tergo profusa est planities. inexpugnabilem habebat arcem, hostibusque inaccessibilem. Habet hæc regio & alia quaedam ciuitates insignes præsertim Schuuonicæ & VVarbosanyen quam aiunt hodie esse metropolim, sed nullo cingitur muro; Milliatzka fluuius dirimit eam in duas partes. CROATIA quæ Liburnia olim & Valeria dicta fuit, Istriæ ad sinum Flanaticum adhæret versus Ortum, inter Cuspm & Sauum flumina, & superiorẽ Mœsiã sita, cuius metropolis nunc Bigihon esse dicitur: aliquando Fumium erat. Vrbes præterea habet plurimas, vt potè Zeng, VVackat, Turnavv, Modrisch. hi populi cum sub Illyricis aliquando comprehensi essent, iam Crabaua-

tij, Coruatij & Coratij vocantur. Estque totus hic Sclauorum tractus oliuetis vine
tisq; speciosus: habetque vniuersus oræ Illyricæ cursus maritimus optimos portus;
cùm contrà obiectum Italiæ littus importuosum prorsus sit. DALMATIA po-
tentissima olim regio fuit, vt etiam incolæ sibi suis arcibus & munitionibus ausi fue-
rint rebellare Romanis, sed Augustus domuit eos, atq; magna ex parte incendio va-
stauit fortalicia & ciuitates eorum. Haud procul à limitibus huius regionis sita est
ad mare ciuitas Apolloniæ, iuxta quam est petra quæ flammam ignis euomit, & in-
fra eam ebulliunt aquæ calidæ & bitumen, præsertim quando petra ardet. Nec lon-
gè abhinc fodiuntur metalla, & implentur fodinæ rursus, vt post aliquot tempora
iterum liceat hinc colligere æs. Salis quoque conficiendi modum in eiusdem Dal-
matia finibus fuisse narrat Strabo. dicit. n. Autuariatas & Ardigos, qui Dalmatarum
gentes erant, aut certè ijsdem vicini, inuicem assiduè belligerasse, quorum bellorum
causa erat Sal, quod in eorum finibus coagulabatur ex aqua. conuenerat autem
inter eos vt per vicissitudinem congelatorio vterentur loco, conuenta
verò transgressi manus conferebant. Terminos harum regio-
num certos exprimere vix cuiquam licuerit, pro-
pter nimium confusos hodie ea-
rum fines.

